

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6C/150/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613211479
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5613211479.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, samosudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, v právnej veci navrhovateľa Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a. s., Pri Rajčianke 2927/8, Žilina, IČO: 36 442 151, zastúpeného Mgr. Pavlom Karmanom, advokátom Veľká okružná 26/A, Žilina, proti odporcovi Y. O., K.. XX. XX. XXXX, O. V. XXX, v konaní o zaplatenie 249,60 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi úroky z omeškania 9,74 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V časti o zaplatenie istiny 144,68 eur a úrokov z omeškania 35,54 eur, sa konanie
z a s t a v u j e .

V časti o zaplatenie úrokov z omeškania 0,12 eur sa návrh z a m i e t a .

Navrhovateľovi sa p r i z n á v a náhrada trov konania z titulu právneho zastúpenia 100,10 eur, ktoré je odporca povinný zaplatiť advokátovi Mgr. Pavlovi Karmanovi v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom, doručeným súdu dňa 31. 10. 2013, uplatnil navrhovateľ voči odporcovi pohľadávku 249,60 eur a úroky z omeškania 9 % ročne zo sumy 1 199,91 eur od 11. 05. 2012 do 18. 05. 2012 a 9 %-ný úrok z omeškania ročne zo sumy 249,60 eur od 19. 05. 2012 do zaplatenia. Návrh odôvodnil tým, že odporca neoprávnene odoberal zo zariadenia pre verejný rozvod elektrickú energiu na odbernom mieste V. XXX/NO, Č.: XXXXXXXX (ďalej len „odberné miesto“). Neoprávnený odber elektrickej energie bol preukázaný v konaní vedenom na Okresnej prokuratúre Liptovský Mikuláš sp. zn. Pv 272/12/5505, kde dňa 07. 09. 2012 bol schválený súdny zmier medzi odporcom ako obvineným a navrhovateľom ako poškodeným, v ktorom sa odporca doznal, že spáchal neoprávnený odber elektrickej energie, ktorý je predmetom tohto konania. Za neoprávnený odber vyfakturoval navrhovateľ odporcovi čiastku 1 199,91 eur, z ktoré bolo uhradené 950,31 eur a zvyšok, 249,60 eur uhradené nebolo a to ani na základe dodatočnej výzvy.

Súd na základe návrhu navrhovateľa vydal dňa 14. 11. 2013 platobný rozkaz pod č. k. 8Ro/1529/2013-16, ktorým návrhu vyhovel. Proti tomuto platobnému rozkazu v zákonnej lehote podal odporca odpor s odôvodnením, v dôsledku čoho sa platobný rozkaz v plnom rozsahu zrušil a súd vo veci nariadil pojednávanie (§ 174 ods. 2 O. s. p.).

Rozsudkom zo dňa 21. 01. 2014, č. k. 150/2013-67, súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi 104,92 eur a úroky z omeškania 9 % ročne zo sumy 1 055,23 eur od 11. 05. 2012 do 16. 05. 2012, 9 % ročne zo sumy 104,92 eur od 17. 05. 2012 do zaplattenia v lehote jedného mesiaca od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol a účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku, ale len proti výroku, ktorým bol návrh zamietnutý a ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania, podal odvolanie navrhovateľ. Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 30. 06. 2014, č. k. 6Co/255/2014, rozsudok okresného súdu vo výroku o zamietnutí návrhu a o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Podaním zo dňa 11. 08. 2014 navrhovateľ zobral návrh čiastočne späť z dôvodu, že po podaní návrhu dňa 23. 04. 2014 odporca uhradil istinu vo výške 249,60 eur spolu s čiastočným úrokom z omeškania vo výške 35,54 eur. Za predmet konania potom označil úrok z omeškania vo výške 9,86 eur. Túto výšku úroku navrhovateľ odôvodnil ako rozdiel medzi nárokom na úroky z omeškania 45,40 eur (9 % ročne zo sumy 1 199,91 eur od 11. 05. 2012 do 18. 05. 2012, čo je 2 07 eur plus 9 %-ný ročný úrok z omeškania zo sumy 249,60 eur od 19. 05. 2012 do 23. 04. 2014, čo je 43,33 eur, po odpočítaní uhradenej čiastky vo výške 35,54 eur). Súčasne žiadal priznať trovy konania a to zaplattený súdny poplatok za odvolanie vo výške 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia 106,08 eur. K čiastočnému späťvzatiu návrhu navrhovateľ predložil aj výpis z účtu preukazujúci, že na účet navrhovateľa bola dňa 23. 04. 2014 pripísaná platba odporcu vo výške 249,60 eur a 35,54 eur.

V predmetnej veci ide v zmysle ustanovenia § 200ea ods. 1 O. s. p. o drobný spor, a preto súd podľa § 115a ods. 2 O. s. p. na prejednanie veci nenariadil pojednávanie. S poukazom na ustanovenie § 156 ods. 3 O. s. p. bol dňa 02. 09. 2014 vo veci vyhlásený rozsudok bez nariadenia ústneho pojednávania, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu dňa 18. 08. 2014.

Navrhovateľ pôvodným návrhom, doručeným súdu dňa 31. 10. 2013, uplatnil voči odporcovi istinu 249,60 eur a úroky z omeškania 9 % ročne zo sumy 1 199,91 eur od 11. 05. 2012 do 18. 05. 2012 a zo sumy 249,60 eur od 19. 05. 2012 až do zaplattenia. Pretože výrok rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 21. 01. 2014, č. k. 6C/150/2013-67, ktorým bol odporca zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi 104,92 eur a úroky z omeškania 9 % ročne zo sumy 1 055,23 eur od 11. 05. 2012 do 16. 05. 2012 a 9 % ročne zo sumy 104,92 eur od 17. 05. 2012 do zaplattenia, nadobudol právoplatnosť dňom 21. 02. 2014 a vykonateľným sa stal dňom 22. 03. 2014, v dôsledku zrušujúceho uznesenia krajského súdu predmetom konania zostala istina 144,68 eur (rozdiel medzi uplatnenou istinou 249,60 eur a priznanou istinou 104,92 eur). Pokiaľ ide o úroky z omeškania, v dôsledku zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline predmetom konania zostali úroky zo sumy 1 055,23 eur od 17. 05. 2012 do 18. 05. 2012

a 9 %-né úroky z omeškania zo sumy 144,68 eur od 17. 05. 2012 do zaplattenia. Odporca dňa 23. 04. 2014 zaplatil navrhovateľovi celú uplatnenú sumu 249,60 eur a úroky z omeškania spolu vo výške 35,54 eur pričom nešpecifikoval, aká časť tejto sumy pripadá na úroky z omeškania, ktoré bol povinný zaplatiť na základe právoplatného výroku rozsudku tunajšieho súdu a aká časť na úhradu úrokov zo zvyšnej sumy. Nakoľko nesporne odporca uhradil navrhovateľovi celú uplatnenú istinu a v tejto časti navrhovateľ zobral návrh späť, predmetom konania zostali už iba úroky z omeškania.

Podľa § 559 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „Obč. zák.“)

(1) Splnením dlh zanikne.

(2) Dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 567 ods. 2 Obč. zák. peňažný dlh plnený prostredníctvom peňažného ústavu alebo prostredníctvom poštového podniku je splnený pripísaním sumy dlhu na účet veriteľa v peňažnom ústave alebo vyplatením sumy dlhu veriteľovi v hotovosti, ak osobitný zákon neustanovuje inak alebo ak sa veriteľ a dlžník písomne nedohodnú inak.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení platnom do 31. 01. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Právoplatným rozsudkom tunajšieho súdu bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť úroky z omeškania 9 % ročne zo sumy 1 055,23 eur od 11. 05. 2012 do 16. 05. 2012, čo vo finančnom vyjadrení je 1,56 eur. Právoplatným výrokom rozsudku bol súčasne odporca zaviazaný zaplatiť úroky z omeškania 9 % ročne zo sumy 104,92 eur od 17. 05. 2012 do zaplataenia. Túto sumu odporca zaplatil dňa 23. 04. 2014 (platbou 249,60 eur), takže za celú dobu trvania omeškania bol povinný zaplatiť úroky z tejto sumy 18,29 eur.

Zostatok istiny 144,68 eur bol odporca povinný zaplatiť do 10. 05. 2012, na základe faktúry vystavenej dňa 26. 04. 2012. Keď tak neurobil, s omeškaním platby 144,68 eur bol od 11. 05. 2012 do 23. 04. 2014. Ku dňu vzniku omeškania bola určená Európskou centrálnou bankou základná úroková sadzba 1 %, a potom v zmysle citovanej právnej úpravy predstavujú úroky z omeškania 9 % ročne. Za celú dobu omeškania, od 11. 05. 2012 do 23. 04. 2014, bol preto odporca povinný zaplatiť zo sumy 144,68 eur úroky z omeškania 25,43 eur. Spolu potom odporca bol povinný zaplatiť navrhovateľovi úroky 45,28 eur. Pokiaľ navrhovateľ žiadal priznať úroky z omeškania vo väčšom rozsahu, tieto dôvodné neboli. Súd poukazuje na to, že lehota splatnosti istiny 950,31 eur bola účastníkmi dohodnutá v súdnom zmierní na deň 16. 05. 2012, s čím sa stotožnil aj odvolací súd v zrušujúcom uznesení. Odporca poukázal navrhovateľovi na úhradu úrokov z omeškania dňa 23. 04. 2014 čiastku 35,54 eur, čím zaplatil na úrokoch z omeškania o 9,74 eur menej. Súd preto navrhovateľovi na základe vyššie uvedených dôvodov priznal úroky z omeškania 9,74 eur a v časti, pokiaľ žiadal priznať na úrokoch z omeškania ešte čiastku 0,12 eur, návrh zamietol.

Podľa § 96 O. s. p.

(1) Navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

(2) Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

(3) Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Navrhovateľ zobral návrh späť ohľadne istiny 249,60 eur a ohľadne úrokov z omeškania 35,54 eur z dôvodu, že odporca tieto sumy uhradil dňa 23. 04. 2014. Nakoľko však istina 104,92 eur s príslušenstvom bola navrhovateľovi už priznaná právoplatným a vykonateľným rozsudkom, v tejto časti návrh už nemohol vziať späť. Späťvzatie návrhu navrhovateľa sa preto mohlo týkať už iba zostatku istiny, čo je 144,68 eur a úrokov z omeškania 35,54 eur. Súd nezisťoval stanovisko odporcu k tomuto čiastočnému späťvzatiu návrhu, nakoľko odporca tým, že po doručení zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline zaplatil celú uplatnenú sumu a aj podstatnú časť úrokov z omeškania, prejavil vôľu nepokračovať v tomto súdnom konaní. V dôsledku čiastočného späťvzatia návrhu preto súd konanie zastavil ohľadne istiny 144,68 eur a úrokov z omeškania 35,54 eur.

Navrhovateľ bol v konaní úspešný v prevažnej časti, pričom podľa § 151 ods. 1

O. s. p. si uplatnil náhradu trov konania spojených s právnym zastúpením. Advokátovi patrí v zmysle § 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) odmena po 21,58 eur a to za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a vypracovanie písomného návrhu. Právny zástupca navrhovateľa predložil plnomocenstvo na zastupovanie zo dňa 27. 11. 2008, kedy však nemohlo dôjsť ešte k prevzatiu zastúpenia v tejto veci, a potom ako dátum prevzatia zastúpenia súd vyhodnotil výzvu zo dňa 24. 09. 2013, ktorou právny zástupca navrhovateľa vyzval odporcu na zaplatenie sumy 249,60 eur. Predmetom odvolacieho konania bola už iba istina 144,68 eur (odvolanie smerovalo len proti výroku o zamietnutí návrhu) a za zastupovanie v odvolacom konaní,5 potom advokátovi patrí odmena 16,60 eur a paušálna náhrada za úkon v roku 2014 v sume 8,04 eur. Súd preto priznal advokátovi odmenu spolu vo výške 59,76 eur a paušálnu náhradu spolu vo výške 23,66 eur, spolu 83,42 eur. Právny zástupca navrhovateľa preukázal, že je platiteľom DPH, a potom odmena a náhrady sa zvyšujú o 20 % DPH, t. j. o 16,68 eur, na sumu 100,10 eur. V zmysle § 149 ods. 1 O. s. p. je odporca povinný zaplatiť náhradu trov konania advokátovi JUDr. Pavlovi Karmanovi.

Uloženú povinnosť a to navrhovateľovi zaplatiť úroky z omeškania 9,74 eur a advokátovi náhradu trov konania 100,10 eur je odporca povinný splniť v zmysle § 160 ods. 1 O. s. p. v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p., odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.